

การประเมินหลักสูตรการศึกษานักเรียน สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตร พ.ศ.2541 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

The Evaluation of a Bachelor of Education Curriculum Early Childhood
Education Curriculum (B.E.2541) Faculty of Education, Burapha University

ณัฐมนตรี คำนำ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน หลักสูตร การศึกษานักเรียน สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย(หลักสูตร พ.ศ. 2541) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร 4 ด้าน คือ ด้าน บริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านกระบวนการของหลักสูตร และด้านผลผลิตของ หลักสูตร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร คือ นิสิต อาจารย์ผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวนทั้งสิ้น 44 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจงจากกลุ่มนิสิต (28 คน) อาจารย์ผู้สอน (9 คน) และผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร (7 คน)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริบทของหลักสูตร ที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร มีความเหมาะสมสมระดับมาก สำหรับโครงสร้าง ของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมสมระดับมาก

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ที่เกี่ยวกับ อาจารย์ และนิสิต ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสมระดับมาก สำหรับห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสมระดับปานกลาง

3. ด้านกระบวนการของหลักสูตร ที่เกี่ยวกับการ บริหารจัดการหลักสูตร และการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมสมระดับมาก สำหรับกระบวนการจัดการเรียน การสอน ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสมระดับมาก
4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของนักเรียนที่ปฏิบัติตาม มีความเหมาะสม สมระดับมาก สำหรับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิต ขณะที่กำลังศึกษา ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสมระดับมาก

Abstract

The research aimed to evaluate a Bachelor of Education Curriculum concerning Early Childhood Education Curriculum in 4 aspects; context, input, process and product. The sample comprised of 44 subjects who associated with the curriculum including 28 under graduate students, 9 instructors and 7 curriculum experts.

*อาจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

It was found that:

1. The context aspect concerning the objectives of curriculum was at highly satisfied, but for the content of curriculum was mostly at highly satisfied.

2. The input aspect concerning instructors and students was mostly at highly satisfied, but for classroom, instructional medias and instructional environments was mostly at moderates satisfied.

3. The process aspect concerning curriculum managements and the evaluation processes was at highly satisfied, but for the process of instructions was mostly at highly satisfied.

4. The product aspect concerning the desirable competencies of working graduates was at highly satisfied, but for the desirable competencies of students was mostly at highly satisfied.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยในระยะที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีความมุ่งหมาย ให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมุ่งมั่น ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 8-9) โดยทั้งนี้การศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้จากการจัดการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 ที่เน้นเรื่องการพัฒนาคนอย่างมาก ในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และมีการฝึกปฏิบัติ

จากประสบการณ์จริง รวมทั้งให้มีทางเลือกหลากหลายตามความเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ(รุ่ง แก้วแดง, 2543, หน้า 40-41)

ในการปฏิรูปการเรียนรู้สิ่งที่ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นผู้ที่เชื่อมโยงความรู้ไปยังผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องการได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม(กระทรวงศึกษาธิการ, 2541, หน้า 75-77) ซึ่งคณะกรรมการศึกษาศาสตร์และศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศเป็นผู้มีบทบาทในการผลิตครูโดยตรง จึงต้องมีการพัฒนาหลักสูตร ให้มีความสอดคล้องไปด้วย สำหรับครูผู้สอนที่จะต้องไปปฏิบัติการสอนในระดับการศึกษาปฐมวัยนั้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการจัดหลักสูตรการศึกษานักเรียน สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541) ซึ่งเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว จะต้องออกไปปฏิบัติงานในโรงเรียน หรือหน่วยงานต่างๆ โดยใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆ จากหลักสูตรที่ได้ศึกษามา ซึ่งหลักสูตรได้มีการจัดรายวิชาต่างๆ ที่จำเป็นไว้อย่างหลากหลาย รวมทั้งรูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยการจัดทำหลักสูตรได้วางวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยใช้แนวปรัชญาการจัดการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2541, หน้า 2)

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานักเรียน สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มุ่งให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ปรัชญาการศึกษา หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล โดยให้ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา เนื่องจากหลักสูตรเป็นการกำหนดค่าว่าผู้เรียนจะต้องเรียนอะไร เพื่อที่จะให้บรรลุถึงปรัชญาทางการศึกษา

ได้(ณริกา สมานกุลทอง, 2544, หน้า 1) และหลักสูตรที่ดีจะต้อง มีเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมถึงข้อมูลของสังคม ผู้เรียน กระบวนการเรียนมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน มีกระบวนการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสก้าวหน้า มีรูปแบบจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับโอกาสที่จะเรียนและผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ (วิชัย ดิตตระ, 2535, หน้า 53) หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2541) ของภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้เปิดใช้มาเป็นระยะเวลา 4 ปี มีนิสิตภาคเรียนปีกติจำนวน 4 รุ่น และ มีนิสิตซึ่งเรียนรายวิชาตามหลักสูตรครบแล้ว และจะจบการศึกษารุ่นแรกในปีการศึกษา 2545 จำนวนทั้งสิ้น 28 คน เมื่อพิจารณาจากระยะเวลาที่ใช้หลักสูตรแล้ว จึงควรที่จะได้มีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของหลักสูตรว่าสามารถ พลิตบัณฑิตให้มีความสามารถสอดคล้องกับ ความต้องการของหน่วยงานและสังคมมากน้อยเพียงใด ตามแนวโน้มการปฏิรูปกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ต้องการเน้นให้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อให้มีความสามารถและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทยในอนาคต รวมทั้งให้หลักสูตรมีความคล่องตัว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม ประเทศชาติและการพัฒนา ประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541, หน้า 72) และ เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับกรอบทิศทางของ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545- 2549) ที่ต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คุณธรรม มีความเป็นผู้นำ มีจิตสำนึกรับผู้ประกอบการ มีความคิดและวิจารณญาณ มีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซึ่งจะส่งผลไปสู่ การพัฒนาประเทศไทย (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2543, หน้า 10- 11) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะต้องดำเนินการประเมิน หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็น

ประโยชน์ สำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ให้มากยิ่งขึ้น ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541) ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. เพื่อให้ได้ผลจากการประเมินด้านบริบทของ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้าง ของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร

3. เพื่อให้ได้ผลจากการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรที่เกี่ยวกับอาจารย์ นิสิต ห้องเรียน ลักษณะการเรียน การสอน และสภาพแวดล้อม

4. เพื่อให้ได้ผลจากการประเมินด้านกระบวนการ ของหลักสูตรที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล

5. เพื่อให้ได้ผลจากการประเมินด้านผลผลิตที่ เกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิต และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของบัณฑิต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยประเมินหลักสูตรในครั้งนี้เป็นการประเมินเฉพาะหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541) ของภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประชากร คือ นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนจาก สถาบันราชภัฏและ/หรือมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่มีการ เปิดสอนสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ นิสิตสาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2542 (28 คน) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (9 คน) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน (7 คน)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความคิดเห็นต่อหลักสูตรการศึกษานักเรียนที่สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541) ในด้านต่างๆ ดังนี้คือ 1) ด้านบริบท (Context) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาสาระของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) เกี่ยวกับอาจารย์ นิสิต ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม 3) ด้านกระบวนการ (Process) เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านผลิตผล (Product) เกี่ยวกับคุณภาพในการปฏิบัติงานของบัณฑิตและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อการประเมินหลักสูตรการศึกษานักเรียนชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามด้านบริบทเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามด้านปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับอาจารย์ นิสิต ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามด้านกระบวนการเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และ การวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 4 ข้อคำถามด้านผลผลิตเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่ปฏิบัติงาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตขณะที่กำลังศึกษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากการแยกแบบสอบถามแก่อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรและนิสิต ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2542 และการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถเก็บข้อมูลได้ครบจำนวน 44 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ข้อมูลจากแบบสอบถามตามสำหรับนิสิต จำนวน 28 ชุด ข้อมูลจากแบบสอบถามตามสำหรับอาจารย์ผู้สอน จำนวน 9 ชุด และข้อมูลแบบสอบถามตามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 7 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐานค่ามั่นคงเลขคณิต (\bar{X}) และต่ำกว่าบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่ามั่นคงเลขคณิต ของประดิษฐ์ ธรรมสุตร (2538)

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านบริบทของหลักสูตร

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเป็นไปได้มีความเหมาะสมกับปัจจัยของคณะศึกษาศาสตร์ และเหมาะสมกับความต้องการของสังคมในระดับมากทุกประเด็น และให้เก็บไว้ความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$)

1.2 โครงสร้างของหลักสูตร มีความเหมาะสม

ระดับมากในเกือบทุกประเด็น โดยประเด็นที่มีความเหมาะสม

มากสูงสุด . ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 4.07$) และรายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.07$) ยกเว้นสังค์ส่วนภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติของรายวิชาในหลักสูตรมีความ เหมาะสมระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$)

๑.๓ เนื้อหาสาระของหลักสูตรที่อยู่ใน รายวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุก รายวิชา โดยรายวิชาที่เห็นว่ามีความเหมาะสมมากสูงสุด ได้แก่ รายวิชาการสอนการเล่นและเกมสำหรับเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมา ได้แก่ รายวิชาพัฒนาการของเด็ก ปฐมวัย ($\bar{X} = 4.45$) สื่อสำหรับการศึกษาปฐมวัย ($\bar{X} = 4.45$) และการเล่นนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.45$) สำหรับ รายวิชาที่เห็นว่ามีความเหมาะสม มากที่สุด ได้แก่ รายวิชา การศึกษาพฤติกรรมเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.50$)

๒. ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

๒.๑ อาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากเกือบทุกประเด็น โดยเห็นว่าอาจารย์เป็นผู้มี คุณลักษณะ ไฟรุ่งและทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนความ เปเลี่ยนแปลงของวิทยาการและเทคโนโลยีมากสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมา ได้แก่ อาจารย์เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิที่ เหมาะสม ($\bar{X} = 4.43$) สำหรับประเด็นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียม การสอนล่วงหน้า ($\bar{X} = 4.51$)

๒.๒ นิสิตที่ได้ศึกษาหลักสูตรสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย มีการปฏิบัติในขณะที่ศึกษาอยู่ใน ระดับมากเกือบทุกประเด็น ได้แก่ นิสิตมีความสนใจและ กระตือรือร้นในการเรียนแต่ละครั้ง มีการจดบันทึกเนื้อหา เกี่ยวกับบทเรียนในการสอนของอาจารย์แต่ละครั้ง มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน ได้รับความชี้แจงจาก ขบวนเรียน เมื่อเกิดความสงสัยในบทเรียนแล้วได้ซักถาม อาจารย์ผู้สอน มีการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากบทเรียน ที่เรียนไปแล้ว และมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้โดยใช้

เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเฉพาะในประเด็นที่นิสิต มีส่วนร่วมในกิจกรรม ในชั้นเรียนนั้นอยู่ในระดับมากสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$) สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิตประเด็น ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นิสิตมีความ สัมพันธ์อันดีกับอาจารย์ ($\bar{X} = 4.70$) และนิสิตปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.51$) ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับ นิสิต ประเด็นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นิสิตสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับไปยังผู้อื่น ($\bar{X} = 3.49$) นิสิตมีพื้นฐานความรู้ในวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 3.35$) และนิสิตศึกษางานที่เรียนมาล่วงหน้า ($\bar{X} = 3.16$)

๒.๓ ห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในทุกด้านระดับปานกลาง ได้แก่ ห้อง เรียนมีพื้นที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีห้องปฏิบัติการสำหรับฝึกประสบการณ์ มีห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการค้นคว้า ความสะอาดของ อาคารเรียนและบริเวณรอบอาคารเรียน ความสะอาด กในการใช้ห้องเรียน ความสะอาดในการใช้ห้องเรียน ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต สภาพของห้องเรียนมีความเหมาะสม โต๊ะและเก้าอี้ที่อยู่ ภายในห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต และสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ภายในห้องเรียน ยกเว้น ด้านห้องเรียนมีความพอเหมาะกับจำนวนนิสิต มีความ เหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

๒.๔ สื่อการเรียนการสอนในทุกรายการมี จำนวนเพียงพอและมีความทันสมัย มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกประเด็น ได้แก่ มีการบริการสื่อการเรียนการสอน มีหน่วยงานที่ให้บริการ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ จัดไว้ให้บริการ เพียงพอ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์มีประสิทธิภาพเพียงพอ การบริการสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ มีประสิทธิภาพเพียงพอ ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน คุณภาพของ สื่อการเรียนการสอน ความเหมาะสมของจำนวนสื่อ

การเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมของจำนวนลือของการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียน ตำราภาษาไทย มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน ตำราภาษาไทย มีความทันสมัยของเนื้อหาภายในตำรา ตำราภาษาต่างประเทศ มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน สารานุกรมภาษาไทย มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน สารานุกรมต่างประเทศ มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน สารานุกรมภาษาต่างประเทศ มีความทันสมัยของเนื้อหาภายในสารานุกรม สารานุกรมต่างประเทศ มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน สารานุกรมภาษาต่างประเทศ มีความเหมาะสมของเนื้อหาภายในสารานุกรมภาษาที่เรียน วัสดุศึกษาอื่น ๆ เช่น ฐานข้อมูลที่อยู่ในรูป CD-ROM มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน มีความทันสมัยของเนื้อหาภายในฐานข้อมูล และมีความเหมาะสมของเนื้อหางานในฐานข้อมูล กับรายวิชาที่เรียน สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเด็นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเหมาะสมของจำนวนสื่อการเรียนการสอน กับอาจารย์ผู้สอน ตำราภาษาไทย มีความเหมาะสมของเนื้อหาภายในตำรา กับรายวิชาที่เรียน ตำราภาษาต่างประเทศ มีความเหมาะสมของทันสมัยของเนื้อหาภายในตำรา ตำราภาษาต่างประเทศ มีความเหมาะสมของเนื้อหาภายในตำรา กับรายวิชาที่เรียน สารานุกรมภาษาไทย มีความทันสมัยของเนื้อหาภายในสารานุกรม และสารานุกรมภาษาไทย มีความเหมาะสมของเนื้อหาภายในสารานุกรม กับรายวิชาที่เรียน โดยประเด็นที่มีความเหมาะสมมากสูงสุด ได้แก่ ตำราภาษาต่างประเทศ มีความเหมาะสมของเนื้อหาภายในตำรา กับรายวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมา ได้แก่ สารานุกรมภาษาไทย มีความเหมาะสมของเนื้อหาภายในสารานุกรม กับรายวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 3.62$)

2.5 สภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกประเด็น ได้แก่ บรรยายกาศภายนอกห้องเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.41$) บรรยายกาศภายในห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.30$) บรรยายกาศโดยทั่วไป มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.46$)

และความร่มรื่นสวยงามของบริเวณรอบอาคารเรียน ($\bar{X} = 3.46$) สร้างสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความปลดปล่อยของอาคารเรียนบริเวณรอบอาคารเรียน และหอพัก ($\bar{X} = 3.73$)

3. ด้านกระบวนการของหลักสูตร

3.1 การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น โดยเฉพาะในด้านการปรับเนื้อหา รายวิชาให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีความเหมาะสมมากสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา ได้แก่ การจัดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับรายวิชา ($\bar{X} = 3.89$) และการจัดรายวิชาเรียนแต่ละภาคเรียน มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.89$)

3.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ อาจารย์มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าก่อนที่จะสอนนิสิต อาจารย์เร้าความสนใจและนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนให้นิสิตเกิดความสนใจ อาจารย์สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในขณะที่มีการเรียนการสอน อาจารย์มีการสรุปบทเรียนหลังจากที่เรียนจบในแต่ละครั้ง อาจารย์มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ และทักษะที่นักเรียนได้เรียนในชั้นเรียน การจัด อาจารย์ผู้สอนในวิชาต่าง ๆ เหมาะสมกับคุณภาพและความสามารถ การจัดปริมาณชั่วโมงสอนของอาจารย์ผู้สอน การจัดเนื้อหาใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากที่หลักสูตรระบุไว้ การเลือกวิธีสอน และการจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยประเด็นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากสูงสุด ได้แก่ การจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.49$) สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ อาจารย์แนะนำรายวิชาที่สอนให้นิสิตทราบ อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอน อาจารย์ให้กำลังใจและเสริมแรงกับนิสิตอย่างสม่ำเสมอ อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิต

มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาความรู้เพิ่มเติม และการจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษา/ ดูงานนอกสถานที่ โดยประเด็นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดสูงสุด ได้แก่ การจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษา/ ดูงานนอกสถานที่ ($\bar{X} = 4.57$)

3.3 การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น โดยประเด็นที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากสูงสุด ได้แก่ การวัดและประเมินผลการเรียนเหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา ($\bar{X} = 4.32$) อาจารย์มีเกณฑ์การวัดและประเมินผล เป็นไปอย่างยุติธรรม ($\bar{X} = 4.32$) และอาจารย์วัดผลตรงตามที่บทเรียนกำหนด ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา ได้แก่ อาจารย์ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประเมินผลการเรียนอย่างแท้จริง ($\bar{X} = 4.30$)

4. ค้านผลผลิตของหลักสูตร

4.1 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่ปฏิบัติงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น โดยประเด็นที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากสูงสุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริตและคุณธรรมในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา ได้แก่ ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.38$) ความเสียสละและความมีน้ำใจกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.32$) และความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.27$)

4.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในเกือบทุกประเด็น ได้แก่ นิสิตให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนในแต่ละวัน นิสิตเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แก่นิสิต นิสิตมีความรับผิดชอบต่อการเรียนในรายวิชาต่างๆ นิสิตได้รับมอบหมายงานให้ไปศึกษาหาข้อมูลจากการวิชาต่างๆ นิสิตได้รับมอบหมายให้ไปศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลจริงนอกสถานที่ นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ที่สอนวิชาต่างๆ ด้วยตนเอง นิสิตค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งที่มาต่างๆ

หลักห้องประชุม นิสิตได้รับความรู้จากการปรีกยาหารือการเรียนการสอนกับเพื่อนๆ นิสิตติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ / สื่อต่างๆ นิสิตได้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาและสัมมนาทางวิชาการ นิสิตเข้าร่วมชมนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาการ นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาการ นิสิตได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพื่อน, รุ่นน้อง, นักเรียน นิสิตมีความตระหนักรู้ว่าจะเรียนหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียนหรือการทำงานอื่นๆ นิสิตให้ความช่วยเหลือและเสียสละต่อเพื่อน นิสิตมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อเพื่อน ต่อผู้อื่น และต่อสังคมส่วนรวม นิสิตมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานตามความคิดของตน นิสิตชอบไฟหัวความรู้ในเรื่องที่เป็นประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ดี นิสิตให้ความร่วมมือต่อกันในการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น นิสิตเป็นผู้รู้จักการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ นิสิตเป็นผู้ที่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้ดี นิสิตปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยสูงสุดของมหาวิทยาลัย นิสิตเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมร่วมแรงรักษาศีลธรรมซึ่งเป็นเครื่องเดียวของสถาบัน นิสิตได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมกับวิชาชีพครู นิสิตเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีเป็นที่น่าเชื่อถือต่อสังคม นิสิตได้ปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ดีมีคุณธรรมนำสังคมเป็นไปตามปรัชญาของคณะศึกษาศาสตร์ โดยประเด็นที่เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่อยู่ในระดับมากสูงสุด ได้แก่ นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ที่สอนวิชาต่างๆ ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมา ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แก่นิสิต ($\bar{X} = 4.30$) สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นิสิตให้ความเคารพต่ออาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.62$) สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นิสิตให้เวลาในการศึกษาความรู้จากการอ่านหนังสือ/ ตำรา ในแต่ละวัน ($\bar{X} = 3.08$)

อภิปรายผล

1. ด้านบริบทของหลักสูตร ผลจากการประเมินแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรนี้มีการกำหนดคุณคุณภาพที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและปัจจัยทางคณศึกษาศาสตร์ รวมทั้งมีความเป็นไปได้ของจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรในระดับมากเรียงตามลำดับ โดยผู้ประเมินมีความเห็นที่ตรงกันว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นมีการกำหนดคุณคุณภาพที่ค่อนข้างเหมาะสมสมอยู่มาก หากได้มีการวิเคราะห์ทบทวนในโอกาสต่อไปก็จะทำให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำหรับโครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนดไว้ผู้ประเมินเห็นว่ามีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับมากอย่างไรก็ตาม ควรต้องมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนสัดส่วนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในบางรายวิชา เพื่อลดความซ้ำซ้อน และให้มีความเหมาะสมสมมากยิ่งขึ้น

สำหรับเนื้อหาสาระของหลักสูตร ผู้ประเมินมีความเห็นว่า เนื้อหาสาระในรายวิชาต่าง ๆ มีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการผู้ประเมินเห็นว่ารายวิชาต่าง ๆ มีความทันสมัยผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติใช้ได้จริง ทุกรายวิชาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะในด้านการเตรียมการสอนล่วงหน้า จากคุณลักษณะไฟร์ และทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการและเทคโนโลยี จากคุณสมบัติคังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนนั้นทุ่มเททั้งจิตใจและร่างกาย เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพที่สุด และอาจารย์ผู้สอนประพฤติดี เป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ผู้เรียน มีความตั้งใจจริงในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพครุในอนาคต

สำหรับในเรื่องของนิสิต ผู้ประเมินมีความเห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการปฏิบัติดี ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ยกเว้นในเรื่องของการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับไปยังผู้อื่น พื้นฐานความรู้ในวิชาที่เรียน และการศึกษานบทเรียนมาล่วงหน้า มีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนไม่ได้มีการศึกษาบทเรียนมาล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าเรียน ประกอบกับผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ก่อถ้าแสดงออก ไม่ก้าวเข้าสักถามอาจารย์ผู้สอน มีผลทำให้ไม่ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการเข้าชั้นเรียนอย่างเต็มที่หรือไม่มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับไปยังผู้อื่น

สำหรับในเรื่องของห้องเรียน ผู้ประเมินมีความเห็นว่า ห้องเรียนเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะว่าให้ความเห็นที่ใกล้เคียงกันในเกือบทุกประเด็น ว่ามีความเหมาะสมระดับปานกลาง ทั้งนี้ผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ห้องเรียนเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการถ่ายทอดประสบการณ์ รวมทั้งความรู้ความสามารถให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ แต่อาจเป็นไปได้ยาก เพราะสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการถ่ายทอดความรู้ เช่น ห้องฟังประสบการณ์ และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง และเพียงพอแก่นิสิต ดังนั้นควรเร่งหาวิธีการในการพัฒนาในส่วนนี้อย่างเร่งด่วน เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลกระทบต่อบัณฑิตหรือผลผลิตของหลักสูตร

สำหรับในเรื่องสื่อการเรียนการสอน ผู้ประเมินมีความเห็นคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ สื่อการเรียนการสอน และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนิสิต และอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งยังไม่มีความทันสมัยพอ การใช้งานยังมีประสิทธิภาพไม่ดีพอ และคุณภาพยังไม่ดีมากนักในทุกประเด็น ซึ่งผู้ประเมินส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรได้มีการปรับปรุงสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

และการจัดการศึกษาในหลักสูตรนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป โดยเน้นทั้งทางด้านคุณภาพและปริมาณ

สำหรับในเรื่องสภาพแวดล้อม ผู้ประเมินส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีความเห็นว่าบรรยายกาศทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนยังไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่คณะศึกษาศาสตร์ ยังไม่มีอาคารเรียนเป็นของตนเอง จึงทำให้ไม่สามารถออกแบบห้องเรียนให้มีความเหมาะสมตามความต้องการที่จะจัดการเรียนการสอนตามความมุ่งหวังของแต่ละรายวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะศึกษาศาสตร์ ควรมีอาคารเรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละรายวิชา และควรจัดหาพื้นที่ในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับวิชาชีพให้มากที่สุด รวมถึงการมีการปลูกหรือซ่อมแซมต้นไม้ที่อยู่บริเวณอาคารเรียน เพื่อให้เกิดความร่มรื่นและนำมาซึ่งบรรยายกาศที่สุดที่สุด ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนความปลอดภัยของอาคารเรียนรวมทั้งบริเวณรอบอาคารเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก คณะศึกษาศาสตร์ได้มีนโยบายในการสร้างบรรยายกาศที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และเน้นในด้านความปลอดภัยของผู้เรียนมาโดยตลอด

3. ด้านกระบวนการของหลักสูตร ผู้ประเมินมีความเห็นว่าการบริหารจัดการหลักสูตร ส่วนใหญ่มีการดำเนินการที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นการจัดบุคลากรที่มีความสามารถในการสอนตรงตามสาขาวิชา การจัดรายวิชาที่เหมาะสมและการนำทรัพยากรห้องถ่ายมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การปรับเปลี่ยนเนื้อหารายวิชา ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน อาจเป็นผลมาจากการจัดทำหลักสูตรนี้ได้มีการศึกษา รวบรวมข้อมูลพื้นฐานมาเป็นอย่างดี มีการวางแผนการจัดทำอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน ประกอบกับผู้จัดทำหลักสูตร เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร รวมทั้งมีความสามารถ

และความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารหลักสูตร จึงทำให้การบริหารหลักสูตรมีความครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับในเรื่องกระบวนการเรียนการสอน ผู้ประเมินมีความเห็นว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอน ในทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด อาจเป็นผลเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา ได้มีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอน ได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นการแนะนำรายวิชาที่สอน เอกสารประกอบการสอน การเร้าความสนใจในการเรียน การนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ การอบรมสั่งสอน การสอนแทรกคุณธรรมจริยธรรม การให้กำลังใจและเสริมแรง การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า การศึกษาดูงาน และการให้ผู้เรียนได้มีการฝึกงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสนับสนุนในเก็บทุกรายวิชา โดยเฉพาะในรายวิชาที่เป็นวิชาเอกสำหรับสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม การศึกษาค้นคว้าและการสร้างผลงานที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งการจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษา/ดูงานนอกสถานที่ จึงทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมสำหรับการประกอบวิชาชีพ ภายหลังจากการศึกษา

สำหรับในเรื่องการวัดและประเมินผล ผู้ประเมินมีความเห็นว่าการวัดและประเมินผลนี้ อาจารย์ผู้สอน มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการประเมิน และมีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล รวมทั้งมีการวัดและประเมินผล การเรียนทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม ในระดับมาก ซึ่งในการวัดผลที่มีประสิทธิภาพดังกล่าว จะส่งผลกระทบให้เกิดความตื่นเต้นในการศึกษาได้รับการประเมินในด้านความสามารถทั้งความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง และหลากหลายวิธี จึงมีความน่าเชื่อถือได้ว่าบัณฑิตที่จบ

หลักสูตรนี้จะมีคุณสมบัติครบถ้วน สามารถออกไปปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ

4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร ผู้ประเมินมีความเห็นว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่ปฏิบัติงานมีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับมากกล่าวคือ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ มีการทำงานอย่างเป็นระบบและมีระเบียบเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีความเป็นผู้นำ มีความตระหนักรู้ เวลา มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรมในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ มีความเสียสละ มีน้ำใจ มีกิริยามารยาทสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเกิดจากการที่อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรทุกท่านได้ให้การอบรมสั่งสอนและปลูกฝังให้เกิดคุณลักษณะดังกล่าว ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร จึงควรเป็นแบบอย่างที่ดีและปลูกฝังคุณลักษณะต่างๆ ต่อไป

สำหรับในเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์จะที่กำลังศึกษาของนิสิตนั้น ผู้ประเมินมีความเห็นว่า นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เหมาะสม อยู่ในระดับมากเกือบทุกประเด็น แสดงให้เห็นว่า ขณะที่นิสิตศึกษาอยู่ได้ถูกกระบวนการจัดการเรียนการสอนหล่อหลอมและปลูกฝังให้นิสิตได้ปฏิบัติในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการให้ความเคารพต่ออาจารย์ผู้สอน การทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ที่สอนรายวิชาต่างๆ การให้ความร่วมมือต่อกันในการทำงานเป็นกลุ่ม การมีความรับผิดชอบต่อการเรียน การมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อเพื่อน ต่อผู้อื่น และต่อสังคม ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานตามความคิดของตนเอง ซึ่งคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้จะทำให้นิสิตเป็นผู้มีความเชื่อมั่น สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดี และที่สำคัญคือ การมีบุคลิกภาพที่ดี มีความเป็นผู้นำ รวมทั้งเป็นผู้ที่รู้จักกาลเทศะ และการให้ความเคารพต่ออาจารย์ผู้สอนนั้น

จะต้องอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้แสดงออก ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกให้เกิดแก่ผู้เรียน และที่สำคัญคือ การมีต้นแบบที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ซึ่งก็คือ อาจารย์ผู้สอนนั้นเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำข้อสรุปที่ได้จากการประเมินหลักสูตรไปปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้มีความสมบูรณ์และมีความสอดคล้อง กันในทุกด้านขององค์ประกอบของหลักสูตร

2. สามารถนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนความคิดในการพัฒนาเป็นหลักสูตรที่มีความใกล้เคียงกับหลักสูตรนี้ไว้ใช้ได้ต่อไป

3. สามารถใช้ข้อมูลต่างๆ ไปพัฒนาศักยภาพสถานศึกษาที่กำลังผลิตบัณฑิตอยู่ในปัจจุบันให้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่างๆ ควรจัดให้มีเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนิสิตต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยและสาขาวิชานี้ เป็นระยะๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับปัจจุบัน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้นตรงตามความต้องการของสังคม

2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ในทุกสาขาวิชาที่มีการผลิตบัณฑิต

3. ควรทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ให้เป็นผู้ที่มีจิตความสามารถในทางวิชาชีพขั้นสูง

บรรณานุกรม

- กาญจนา ณัมเมเสง. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินเรื่องหลักสูตรการศึกษานักเรียนพิเศษของมหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กฤญา เออมเจริญ. (2544). การประเมินหลักสูตรการศึกษานักเรียนพิเศษ (กศ.บ.) พ.ศ. 2541 ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์การศึกษานักเรียนพิเศษ, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2546). รายงานสรุปผลโครงการประกันคุณภาพนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2545. ชลบุรี: ฝ่ายกิจกรรมนิสิต คณะศึกษาศาสตร์.
- . (2541). หลักสูตรการศึกษานักเรียนพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตร พ.ศ. 2541). ชลบุรี: ฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์.
- โชค เพชรชื่น. (2529). “การประเมินหลักสูตร” ในเอกสารเรื่อง การประเมินและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยครินทริวโรด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยครินทริวโรด.
- ภริกา สมานกุลทอง. (2544). การประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538. วิทยานิพนธ์การศึกษานักเรียนพิเศษ, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). กรอบพิธีทางของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาในแผนการพัฒนานักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). กรอบพิธีทางของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทิคาน แรมมณี. (2531). การประเมินหลักสูตร ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บริษัท สารมวลชน จำกัด.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.
- ประกอบ กรณัลสูตร. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพุทธกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- วิชัย ดิสธร. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาส์น.
- วิชัย วงศ์ไหพล. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคบูรณาธิคุณ. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาส์น.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2541). แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 8(พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุมลี คุ้มชัยสกุล. (2544). รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาอนุบาลศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนทร บำรุงราช. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Beauchamp, G. A. (1975). *Curriculum theory* (4th ed.). Itasca, ILL : F.E. Peacock Publisher.
- Kelly, C. L. (1983, December). “A five year follow-up study of the professional education program of the collage of education at the university of Aknsas for the year 1970 through 1980”. *Dissertation Abstracts International*,
- 44 : 1706.

- Mackenzie, G. N. (1964). Curriculum change : Participants, power, and process. In Maltew B, Miles, ed, Innovation in education. (p. 59). New York : Teacher College Press.
- Phenix, P. H. (1962). "The disciplines as curriculum content" in G. Harry Passow, ed. *Curriculum crossroads*. New York : Teacher Collage Press.
- Saylor, J. G., W. M. Alexander & A. J. Lewis. (1981). *Curriculum planing for better teaching and Learning* (4th ed.). New York : Holt, Rinechart and Winston.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development : Theory and practice*. New York : Harcourt Brace and word.